

Eind juni 2002: 50-jarig jubileum van Rotary Club Barchem. Dat betekent automatisch dat de club werd opgericht in 1952. Maar wat was de aanleiding? En hoe ging dat precies in zijn werk? Een gesprek met Coop Stratingh, charterlid en eerste secretaris van Rotary Club Barchem.

Wandelend door de bossen

"We schrijven het jaar 1952." Zoals Dante Alighieri zijn beroemde boek 'La Divina Commedia' begint met de beschrijving van zijn zwerven door de pijnboombossen rond Ravenna, zo begint Coop Stratingh zijn verhaal over de oprichting van de Rotaryclub Barchem met de beschrijving van zijn wandelingen door de bossen rond Ruurlo, in gezelschap van de met een jachtgeweer gewapende baron Tuyll van Serooskerke, burgemeester van Ruurlo. Tijdens die wandelingen praatten zij vaak over het na de oorlog als groot gemis ervaren gebrek aan sociaal/culturele netwerken in hun woongebied. Daar zou wat aan gedaan moeten worden. Nu was de schoonvader van Tuyll van Serooskerke lid van de Rotaryclub (R.C.) Hengelo (O). Het initiatief tot oprichting van een Rotaryclub was derhalve op één van die wandelingen snel genomen. Hans Tuyll van Serooskerke kende notaris Felix te Lochem goed en het drietal toog aan het werk. Club Hengelo werd gevraagd moederclub te worden; hun lid Oostrom Meyes werd de vaste begeleider (commissioner) van de club in oprichting. Hij woonde de wekelijkse bijeenkomsten bij van het zich steeds meer uitdijende groepje aanstaande charterleden en was steun en toeverlaat bij het op de rails zetten van de nieuwe club.

John Browns baby...

Club Hengelo, voornamelijk bestaande uit vlotte industriëlen, kon er niet over uit dat men in de a.s. dochterclub zo vormelijk met elkaar omging. Dat uitte zich vooral in het in die club elkaar met 'U' aanspreken. Het zogenaamde 'dutzen', de gewoonste zaak van de wereld in club Hengelo, was er in de dochterclub absoluut niet bij. In club Hengelo werd het bekende liedje 'John Browns baby has a pimple on his nose' zeer populair. Het werd Oostrom Meyes regelmatig toegezongen. Het heeft overigens nog lang geduurd voordat de 'pimple', het vormelijke 'U' uit onze club verdwenen was.

Binnenshuis alpinisme

Al snel stond vast dat notaris Felix de eerste voorzitter zou worden. In zijn kantoor te Lochem vonden de eerste wekelijkse bijeenkomsten plaats. Altijd op dinsdag, want club Hengelo hield zijn lunches op de maandag, dus kon Oostrom Meyes altijd aanwezig zijn bij de bijeenkomsten van de dochterclub. Zowat elke week kwam er een nieuw aspirant-lid bij, uitgenodigd door Felix, die ze allemaal van te voren bezocht. Hoewel gekluisterd aan een rolstoel (kinderverlamming) was Felix de centrale figuur in elk gezelschap. Een kleurrijke persoonlijkheid, vol humor en in 't bezit van een scherpe geest was hij ook altijd het middelpunt van die eerste bijeenkomsten. Deze begonnen ook meestal met een kwartiertje schertsen en lachen om Felix' kwinkslagen en anekdotes. Coop herinnert zich nog goed dat Felix zelf daar meestal een eind aan maakte met de opmerking: "Genoeg met dat binnenshuis alpinisme, laten we aan het werk gaan."

Installatie

Het aantal charterleden groeide snel tot 21, het vereiste minimum-aantal om een Rotaryclub op te richten. Eén van hen was de dierenarts Hein Felix uit Laren. Voorzitter Felix, geen familie van Hein, noemde hem NEEF en zichzelf OOM Felix om iedere vorm van verwarring te voorkomen. De groep van 21 kwam nu wekelijks bijeen in het Woodbrookershuis in Barchem.

Op 28 juni 1952 vond hier de installatie plaats. Zoals Coop het uitdrukte: "De installatie was een eenvoudig clubgebeuren".

Het motto was in die tijd: 'Keep Rotary Simple'. Dus kenmerkten de clublunches zich door soberheid en eenvoud. Geen borrel als aperitief vooraf, geen aangeklede, geserveerde broodmaaltijd. Ieder nam zijn eigen boterhammetje mee in een broodtrommeltje. Net als vroeger op school ontstond er wel een zekere rivaliteit ten aanzien van het beleg op de boterhammen. Befaamd waren de boterhammetjes van Hagtingius die door echtgenote Do met veel liefde en zorg waren klaargemaakt. Er werd altijd met grote afgunst in het trommeltje van Hag gekeken!

Onder invloed van commissioner Oostrom Meyes waren de lunchbijeenkomsten heel serieus en werden de Rotary-beginselen uitgediept. "We gingen heel diep", merkt Coop op. Er kwamen bijna geen sprekers van 'buiten', men sprak elkaar met 'U' aan en een ieder was zich terdege bewust van de ernst van de situatie: een zich tot volwaardige Rotaryclub te ontwikkelen gezelschap.

Club van Felix

Ter voorbereiding van de charteruitreiking bezocht een vast groepje, waaronder voorzitter Felix en secretaris Coop, een zestal charteruitreikingen elders in den lande. Coop vertelt hoe Felix in zijn rolstoel naar een plekje in de desbetreffende zaal werd gereden, waar hij binnen de kortste keren omringd was door een dichte haag rotarians van andere clubs. Uit die kring klonk al gauw schaterlach op schaterlach. Iedereen kende Felix en zocht meteen zijn gezelschap op. Coop: "Wij stonden in die tijd bekend onder de naam 'Club van Felix'. Pas na zijn (te) vroege overlijden in 1954 werden we ons ervan bewust dat we voortaan alleen nog de naam 'Barchem' zouden dragen." Overigens, de naam Barchem kwam voort uit het niet op de voorgrond willen plaatsen van een van de gemeenten Borculo, Ruurlo, Lochem of Laren door de club naar een van deze gemeenten te noemen.

De Charteruitreiking

De charteruitreiking vond plaats op 25 oktober 1952 in de Schouwburg van Lochem. Dat is een grootse manifestatie geworden. Coop herinnert zich dat hij als secretaris de vele aanmeldingen voor bijwoning van de charteruitreiking uit het gehele land moest verwerken. Hij ziet zich nog staan in zijn werkkamer, de vloer bezaaid met aanmeldingsformulieren, wanhopig peinzend over een manier om uit die chaos te komen. Alle gouverneurs en delegaties van vele Rotaryclubs, uiteraard

een grote delegatie van moederclub Hengelo, waren aanwezig. De schouwburgzaal was geheel gevuld.

In zijn slotwoord beantwoordde en dankte voorzitter Felix alle sprekers en ging op geestige wijze in op hetgeen elk van hen te berde had gebracht. Een prestatie! Maar hij overtrof zichzelf door de dichter Speenhof, die zijn toespraak geheel in dichtvorm had gehouden, te antwoorden met een gedicht dat hij ter plekke had gemaakt. Kortom Felix schitterde en kreeg een ovationeel applaus. En de 'Club van Felix' was trots op zijn voorzitter. Na de charteruitreiking werd gedineerd bij Avenarius in Ruurlo. En ja hoor, het menu was STAMPOT! Keep Rotary simple.

Een leuke, gezellige club!

Coop Stratingh was de eerste drie clubjaren secretaris. Hij vertelt hoe de club in die tijd omging met de vier avenues. Op gebied van de community service werd vooral individueel hulp geboden. Geen groots opgezette projecten. Op een keer werd een geldinzameling gehouden om een driewieler aan te schaffen voor iemand die slecht ter been was. Men was echter te vlug geweest: het Ziekenfonds vergoedde naderhand het bedrag van de aanschaf, dus kreeg de club het geld weer terug! De club manifesteerde zich zo min mogelijk naar buiten. Men volstond er mee elkaar te stimuleren tot ethisch handelen in beroep en eigen omgeving. Was er dan geen Fellowship, gezelligheid? Die was er wel degelijk getuige dit laatste verhaal van Coop: "De club had een feestavond gehad die opgeluisterd was met levende muziek van een plaatselijk bandje. De volgende morgen komt Coop een van de muzikanten van het bandje tegen. Hij schoot Coop aan en sprak enthousiast: "Wat een leuke gezellige club hebben jullie! Daar wil ik ook lid van worden. Kunt u daar niet voor zorgen?" Coop, nu nog nagrinnikend, weet niet meer hoe hij zich daaruit gered heeft.

Jack Broekhuizen

